

Дело C-490/19

**Резюме на преюдициално запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

26 юни 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Cour de cassation (Франция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

19 юни 2019 г.

Ищец:

Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Ответник:

Société Fromagère du Livradois SAS

I. Спорът

- 1 Спорът е между Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (Междоотраслова синдикална организация за защита на сиренето „Morbier“, наричана по-нататък „синдикалната организация“), призната на 18 юли 2007 г. от Institut national des appellations d'origine (Национален институт за наименованията за произход (ИНАО) като организация за защита на „Morbier“, и Société Fromagère du Livradois (Сиренарно дружество на Ливрадоа), което произвежда и продава сирена.
- 2 „Morbier“ е сирене, което се ползва от контролирано наименование за произход (КНП) по силата на декрет от 22 декември 2000 г., който определя референтния географски район, както и необходимите условия за получаване на това наименование за произход. Декретът предвижда преходен период за предприятията, намиращи се извън този географски район, които непрекъснато са произвеждали и продавали сирена с името „Morbier“, за да им позволи да продължат да използват това име без означението КНП до изтичане на петгодишен срок от публикуването на регистрацията на наименованието за произход „Morbier“ като защитено

наименование за произход (ЗНП) от Комисията на Европейските общности в съответствие с член 5 от Регламент (ЕИО) № 2081/92 от 14 юли 1992 година за защита на географските указания и наименованията за произход на селскостопанските и хранителни продукти (ОВ L 208, 1992 г., стр. 1).

- 3 Декретът от 22 декември 2000 г. описва Morbier като „сирене от краве мляко, което е пресовано и не е преминало през топлинна обработка, [...] е черна хоризонтална ивица, която е много плътна и продължава през цялата пита [...]“.
- 4 Съгласно Регламент (ЕО) № 1241/2002* названието „Morbier“ е вписано в регистъра на ЗНП. Спецификацията, представена в съответствие с член 4 от Регламент № 2081/92 в подкрепа на заявлението за вписването му като ЗНП в регистъра, претърпява незначителни промени, внесени с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1128/2013**:

„Morbier“ е сирене от сурово краве мляко, [...] [което по] средата [...] е с една черна хоризонтална ивица, която е плътна и продължава през цялата пита [...]“.
- 5 В съответствие с Декрета от 22 декември 2000 г. Сиренарно дружество на Ливрадоа, което произвежда Morbier от 1979 г., получава разрешение за използване на названието „Morbier“ без обозначението КНП до 11 юли 2007 г., когато го заменя с названието „Montboissié du Haut Livradois“.
- 6 Освен това на 5 октомври 2001 г. Сиренарно дружество на Ливрадоа регистрира в САЩ американската марка „Morbier du Haut Livradois“, която подновява за срок от 10 г. през 2008 г., а на 5 ноември 2004 г. регистрира френската марка „Montboissier“ за стоки от клас 29.
- 7 На 22 август 2013 г. синдикалната организация подава иск пред Tribunal de grande instance de Paris [Окръжен съд, Париж] срещу Сиренарно дружество на Ливрадоа за нарушение на защитеното наименование и за извършване на нелоялна и паразитна конкуренция чрез производство и предлагане на

* Регламент (ЕО) № 1241/2002 на Комисията от 10 юли 2002 година за допълване на приложението към Регламент (ЕО) № 2400/96 относно вписването на някои означения в Регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания, предвиден в Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета за защита на географските указания и наименованията за произход на селскостопанските и хранителни продукти (Gailtaler Speck, Morbier, Queso Palmero или Queso de la Palma, маслиново масло екстра върджин Thrapsano, Turrón de Agramunt или Torró d'Agramunt) (ОВ L 181, 2002 г., стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 42, стр. 174).

** Регламент за изпълнение (ЕС) № 1128/2013 на Комисията от 7 ноември 2013 година за одобрение на несъществено изменение в спецификацията на название, вписано в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания [Morbier (ЗНП)] (ОВ L 302, 2013 г., стр. 7).

пазара на сирене, което възпроизвежда визуално външния вид на защитения със ЗНП продукт „Morbier“ с цел да създаде объркване с този продукт и да извлече полза от популярността на свързаното с него изображение, без да спазва спецификацията относно наименованието за произход. Синдикалната организация иска дружеството ответник да бъде осъдено да преустанови всяко пряко или непряко търговско използване на названието на ЗНП „Morbier“ за стоки, които не са включени в него, всякаква злоупотреба, имитация или пресъздаването на ЗНП „Morbier“, всяко друго невярно или въвеждащо в заблуждение указание по отношение на източника, произхода, естеството или съществените качества на продукта по начин, който би могъл да създаде погрешна представа за произхода на продукта, всяка друга практика, която би могла да подведе потребителя относно истинския произход на продукта, и по-специално всяко използване на черна ивица, разделяща сиренето на две части, и да поправи претърпяната от нея вреда.

- 8 С решение от 14 април 2016 г. този съд отхвърля изцяло исканията на синдикалната организация. С обжалваното съдебно решение Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) потвърждава първоинстанционното решение.
- 9 Cour d'appel (Апелативният съд) приема, че не е налице каквото и да било нарушение от страна на Сиренарно дружество на Ливрадоа при заявката за регистрация, използването, подновяването и поддържането на американската фигуративна марка „Morbier du Haut Livradois“, съдържаща думата „Morbier“, както и при използването на названието „Morbier“ на неговите сирена. Апелативният съд отхвърля и наличието на нарушение от страна на Сиренарно дружество на Ливрадоа, свързано със заявката за регистрация на френската марка „Montboissier“ и нейното използване.
- 10 Освен това, този съд приема, че предлагането на пазара на сирене, което притежава една или повече характеристики, съдържащи се в спецификацията за Morbier, и следователно го наподобява, не представлява нарушение. След като посочва, че правната уредба на ЗНП няма за цел да защитава външния вид на продукта или неговите характеристики, описани в спецификацията, а неговото название, поради което не забранява производството на продукт по методи, които са идентични с определените в стандартите за географското указание, и като припомня, че при липсата на изключително право, възпроизвеждането на външния вид на даден продукт не представлява нарушение, а е свързано със свободата на търговията и промишлеността, Cour d'appel (Апелативният съд) приема, че посочените от синдикалната организация характеристики, по-специално синята хоризонталната ивица, били свързани с исторически традиции и с традиционни техники, които присъствали и в други сирена и били използвани от Сиренарно дружество на Ливрадоа още преди получаването на ЗНП, както и че не са резултат от инвестиции, направени от синдикалната организация или от нейните членове.

Cour d'appel (Апелативният съд) приема, че доколкото правото да се използва растителен въглен било предоставено само за сирене със ЗНП „Morbier“, а за да се съобрази с американското законодателство, Сиренарно дружество на Ливрадоа е трябвало да го замени с гроздов полифенол, двете сирена не можело да се считат за сходни предвид тази характеристика. Като отбелязва, че Сиренарно дружество на Ливрадоа е изтъкнало други различия между сиренето Montboissié и Morbier, свързани по-специално с употребата на пастьоризирано мляко в първото и на сурово мляко във второто, Апелативният съд стига до извода, че двете сирена били различни и че синдикалната организация се опитвала да разшири защитата на наименованието „Morbier“ поради незаконосъобразен търговски интерес в противоречие с принципа на свободна конкуренция.

- 11 Синдикалната организация подава касационна жалба срещу това решение.
- 12 На първо място, тя твърди, че наименованието за произход се ползва със защита срещу всяка практика, която би могла да въведе в заблуждение потребителя по отношение на истинския произход на продукта, и като е приел, че само използването на названието на защитеното наименование за произход е забранено, Cour d'appel (Апелативният съд) е нарушил член 13 от Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, 2006 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114) и член 13 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1).
- 13 На следващо място, синдикалната организация твърди, че отбелязвайки единствено, че посочените от нея характеристики са свързани с исторически традиции и не се дължат на инвестиции, направени от нея и нейните членове от една страна и че сиренето „Montboissié“, предлагано на пазара от 2007 г. от Сиренарно дружество на Ливрадоа, се различава от „Morbier“, от друга страна, без да изследва, въпреки отправеното искане, дали практиките на Сиренарно дружество на Ливрадоа (по-конкретно копирането на характерната „пепелява ивица“ на Morbier и други свойства на сиренето) не са в състояние да въведат потребителя в заблуждение относно истинския произход на продукта, Cour d'appel (Апелативният съд) е постановил незаконосъобразно решение с оглед на посочените текстове.
- 14 Синдикалната организация поддържа и че Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) е нарушил тези разпоредби като е приел, че подновяването на марката „Morbier du Haut Livradois“ през 2008 г. както и запазването ѝ до заличаването през 2013 г., не съставлявало нарушение, поради твърденията на Сиренарно дружество на Ливрадоа че не е използвало тази марка след 2007 г., въпреки че наименованието за произход се ползва със защита срещу

всякакво пресъздаване от конкурентен знак, независимо от използването или не на този конкурентен знак.

- 15 На последно място, синдикалната организация счита, че Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж) е нарушил тези разпоредби като се е позовал единствено на недоказаност на неправомерното използване на названието „Morbier“ след 11 юли 2007 г. от страна на Сиренарно дружество на Ливрадоа, без да изследва, въпреки отправеното искане, дали това дружество е взело всички необходими мерки, за да предотврати използването на названието „Morbier“ от трети лица, с които е било в търговски отношения, като от своя страна синдикалната организация пък не е изпратила официално уведомително писмо до третите лица оператори, при положение че наименованието за произход се ползва със защита срещу всяко незаконосъобразно възпроизвеждане, което ответникът е можел да предотврати, и в това отношение само посочването във фактурите на дружеството ответник, че сиренето му трябва да се продава с наименованието „Montboissié“, е било недостатъчно.
- 16 Освен това част от спора се отнасял до разпоредби на френското право в областта на контролираните наименования за произход, нелоялната конкуренция и гражданската отговорност за вреди.

II. Правна уредба

- 17 Европейският съюз въвежда закрила на защитените наименования за произход (ЗНП) и на защитените географски указания (ЗГУ) на селскостопанските продукти и храните с Регламент № 2081/92, заменен с Регламент № 510/2006, а впоследствие с Регламент № 1151/2012.
- 18 Член 13, параграф 1, общ и за трите регламента, изброява видовете забранени действия:

„[...] Защитата на регистрираните наименования обхваща забрана за:

а) всяко пряко или косвено използване за търговски цели на регистрирано наименование по отношение на продукти, които не попадат в обхвата на регистрацията, в случай че тези продукти са сходни с продуктите, регистрирани под това наименование, или в случай че използването му води до ползи от репутацията на защитеното наименование [...];

б) всякаква злоупотреба, имитация или пресъздаване, дори ако е посочен истинският произход на продуктите или услугите или ако защитеното наименование е преведено или придружено от израз, като „стил“, „тип“, „метод“, „както се произвежда във“, „имитация“ или друг подобен израз [...];

в) всяко друго фалшиво или подвеждащо означение по отношение на потеклото, произхода, естеството или съществените качества на продукта, което е използвано върху вътрешната или външната опаковка, рекламен материал или документи, касаещи въпросния продукт, и опаковането на продукта в опаковка, която може да създаде погрешна представа за произхода му;

г) всяка друга практика, която би могла да подведе потребителя относно истинския произход на продукта“.

III. Съображения на Cour de cassation (Касационния съд)

- 19 Синдикалната организация изтъква, че от текста на член 13, параграф 1 от всеки от тези регламенти следва, че ЗНП не е защитено само срещу използването на самата регистрирана дума, но и срещу „всяка друга практика“, освен използването или пресъздаването на защитеното наименование, при положение че тази практика би могла да подведе потребителя относно истинския произход на продукта. Съдилищата, които разглеждат споровете по същество, трябвало да проверяват дали практиките, за които отговаря определен икономически субект, биха могли да подведат потребителя поради копиране на характерното представяне на продукта, без да е необходимо, за да има нарушение, да се възпроизвежда самото название на продукта.
- 20 Според синдикалната организация в конкретния случай, като приема, че единствено използването на названието Morbier може да представлява нарушение на ЗНП „Morbier“, Cour d’appel (Апелативният съд) е направил анализ, който противоречи на текста на член 13 от посочените по-горе регламенти, и не е дал отговор на въпроса дали външният вид на сиренето „Montboissié“ може да подведе потребителя, като остави у него впечатлението, че сиренето всъщност е „Morbier“.
- 21 Синдикалната организация добавя, че Cour d’appel (Апелативният съд) само е констатирал, че посочените от нея характеристики са част от исторически традиции, прилагани от 1979 г. от Сиренарно дружество на Ливрадоа и не са резултат от направени от синдикалната организация инвестиции, при положение че тези обстоятелства били без значение, доколкото всяка практика, която цели да подведе потребителя, като създава у него объркване между сиренето „Montboissié“ и сиренето „Morbier“, била забранена след 2007 г. На последно място, Синдикалната организация упреква Cour d’appel (Апелативния съд), че се е ограничил до различията, изтъкнати от Сиренарно дружество на Ливрадоа, според което потребителите, за които е предназначено сиренето му, са посетители в столове и болници, без да направи конкретен анализ дали практиките на това дружество биха могли да подведат потребителя относно истинския произход на продукта.

- 22 От своя страна Сиренарно дружество на Ливрадоа поддържа, че ЗНП закриляло само продуктите с произход от определен географски район, които могат да се ползват от защитеното наименование. Дружеството не забранявало на други производители да произвеждат и предлагат на пазара сходни продукти, ако не оставят впечатлението, че биха извлекли полза от разглежданото наименование, и ако предлагането на пазара не е придружено от практика, която може да доведе до объркване, по-специално чрез злоупотреба или пресъздаване на защитеното наименование.
- 23 Дружеството изтъква още, че „практика, която би могла да подведе потребителя относно истинския произход на продукта“ по смисъла на член 13, буква г) от регламентите, трябвало задължително да се отнася до „произхода“ на продукта; следователно трябвало да става въпрос за практика, в резултат от която потребителите да останат с впечатлението, че продуктът се ползва от съответното ЗНП. Дружеството счита, че тази „практика“ не може да произтича само от външния вид на продукта, без каквото и да било отбелязване върху неговата опаковка, в което да се прави позоваване на защитения произход.
- 24 Дружеството изтъква становищата на *Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie* (министъра на икономиката, финансите и промишлеността), на *INAO* и, накрая решението на *Conseil d'État* (Държавен съвет, Франция) от 5 ноември 2003 г., постановено по жалба, подадена срещу Декрета от 22 декември 2000 г., в които недвусмислено се посочва, че е забранено единствено използването на наименованието „Morbier“ за сирена, произведени извън географския район на наименованието.
- 25 То изтъква, че припомняйки в конкретния случай липсата на забрана за производство на продукт по методи, които са идентични с определените в стандартите, приложими за географското указание, *Cour d'appel* (Апелативният съд) правилно е приел, че забраната се отнася единствено до използването на знак, което може да представлява злоупотреба със ЗНП, и като е продължило да произвежда и да продава сирената си Сиренарно дружество на Ливрадоа не е нарушило „забранени практики“. *Cour d'appel* (Апелативният съд) добавя, че не е от особено значение обстоятелството, че тези сирена имат характерната за Morbier „пепелява ивица“ или същите „свойства“. С решение от 5 ноември 2003 г. *Conseil d'État* (Държавният съвет), сезиран с жалба за отмяна на Декрета от 22 декември 2000 г. относно контролираното наименование за произход „Morbier“, постановява, че както националните, така и общностните норми, които уреждат закрилата на наименованията за произход, имат за цел да насърчат качеството на продуктите, които се ползват с регистрирано название, по-специално като се изисква производството, преработката и изготвянето на тези продукти да се извършват в очертания район; както и че тези правила не възпрепятстват свободното движение на други продукти, които не се ползват от тази закрила.

- 26 Съдът на Европейския съюз („Съдът на ЕС“) изглежда не се е произнасял по поставения в случая въпрос.
- 27 За сметка на това в своите „Насоки за проверка на марки на Европейския съюз“, част Б, „Проверка“, раздел 4, „Абсолютни основания за отказ“, глава 10, „Географски указания, член 7, параграф 1, буква й) от Регламента за марките на ЕС“, в точка 3.4, „Други указания и практики, които биха могли да доведат до подвеждане“, Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (наричана по-нататък „Службата“) посочва във връзка с член 13, параграф 1, букви в) и г) от Регламент № 1151/2012, че макар това да зависи до голяма степен от особеностите, с които се характеризира конкретният случай, който следователно трябва да се преценява индивидуално, може да се счита, че марката на Европейския съюз би могла да подвежда, когато например съдържа фигуративни елементи, които обикновено се свързват със съответния географски район, например общоизвестни исторически паметници, или когато възпроизвежда особената форма на продукта. Службата уточнява, че разпоредбите трябва да се тълкуват ограничително и „се отнасят единствено за марките на Европейския съюз, които представляват (...) особена форма на продукта, описана в спецификацията за ЗНП/ЗГУ“.
- 28 Освен това названията, състоящи се от географски наименования, не са единствените знаци, които могат да се ползват от закрилата, предвидена в Регламент № 1151/2012. Някои знаци, словни или несловни, също са защитени, тъй като са свързани с тези географски указания.
- 29 Прието е, че традиционните негеографски означения, свързани с вина и спиртни напитки, като „традиционен метод“, „резерва“, „ограждение“, „село“ или „замък“, са запазени за определени наименования. Съдът е приел валидността на запазеното означение „шампански метод“ по отношение на вината, ползваща се от наименованието за произход „Champagne“ (решение от 13 декември 1994 г., SMW Winzersekt, C-306/93, EU:C:1994:407).
- 30 Прието е също, че някои характерни форми за географския произход на даден продукт могат да бъдат запазени за продуктите, които са носители на защитеното наименование за произход. Така според член 56 от Делегиран регламент (ЕС) № 2019/33 за допълнение на Регламент (ЕС) № 1308/2013*, както и приложение VII към първия, към което този член препраща, бутилките от вида „flûte d’Alsace“ са запазени за вина, произведени от грозде, добито на територията на Франция със защитени наименования за

* Делегиран регламент (ЕС) 2019/33 на Комисията от 17 октомври 2018 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на заявленията за предоставяне на закрила на наименования за произход, географски указания и традиционни наименования в лозаро-винарския сектор, процедурата за предявяване на възражения, ограниченията на употребата, измененията на спецификациите на продуктите, отмяната на закрилата и етикетирването и представянето (ОВ L 9, 2019 г., стр. 2).

произход „Alsace“ или „vin d'Alsace“, „Alsace Grand Cru“, „Crépy“, „Château-Grillet“, „Côtes de Provence“, червено и розе, „Cassis“, „Jurançon“, „Jurançon sec“, „Béarn“, „Béarn-Bellocq“, розе, и „Tavel“, розе..

Този регламент предвижда, че специфичен вид бутилка може да бъде запазена за вина, ползващи се от защитено наименование за произход, при условие че този вид бутилка е бил „използван изключително, действително и традиционно през последните 25 години за лозаро-винарски продукт с конкретно защитено наименование за произход или защитено географско указание“ и „използването му [...] предизвиква у потребителя представата за лозаро-винарски продукт с конкретно защитено наименование за произход или защитено географско указание“. Регламентът посочва, че „[и]зползването на бутилки с определена форма за някои лозаро-винарски продукти със защитено наименование за произход или защитено географско указание е отдавна установена практика в Съюза и тази употреба може да предизвика у потребителите представата за определени характеристики или за мястото на произход на тези лозаро-винарски продукти“, което оправдава запазването на тези форми на бутилки за съответните вина.

- 31 Що се отнася до сирената, декретът относно КНП „Beaufort“, който понастоящем е отменен, разпростира закрилата на наименованието за произход по отношение на характерната вдлъбната странична повърхност на сиренето Beaufort.
- 32 Поначало декретите за признаване на наименования за произход за сирена съдържат предписания относно техните характерни форми. Така Декретът от 22 декември 2000 г. относно КНП „Morbier“ описва външния вид на сиренето и вътрешния му състав. Описание на външния вид на това сирене с незначителни промени се съдържа понастоящем в спецификацията за наименованието за произход „Morbier“, в нейния консолидиран вариант след приемането на Регламент № 1128/2013.
- 33 Поради това възникват съмнения относно тълкуването на израза „друга практика“, използван в членове 13, параграф 1 от Регламент № 510/2006 и Регламент № 1151/2012, представляваща особена форма на нарушение на защитено наименование, доколкото би могла да подведе потребителя относно истинския произход на продукта.
- 34 Поради това възниква въпросът дали възпроизвеждането на физическите характеристики на продукт под закрилата на ЗНП може да представлява практика, която би могла да подведе потребителя относно истинския произход на продукта и е забранена по силата на член 13, параграф 1 от посочените регламенти.
- 35 Този въпрос се свежда до това да се определи дали представянето на продукт под закрилата на наименование за произход, и по-специално възпроизвеждането на характерната му форма или външен вид, може да

представлява нарушение на това наименование, въпреки че неговото название не е било възпроизведено.

- 36 Поради това следва да се отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз.

IV. Преюдициалният въпрос

Трябва ли членове 13, параграф 1 съответно от Регламент № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. и от Регламент № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. да се тълкуват в смисъл, че забраняват само използването от трето лице на регистрираното название, или пък трябва да се тълкуват в смисъл, че забраняват представянето на продукт под закрилата на наименование за произход, и по-конкретно възпроизвеждането на характерната му форма или външен вид, което би могло да подведе потребителя относно истинския произход на продукта, дори когато регистрираното название не е било използвано?